

1. Děkanka červcová.

Zraje v červenci.

Belgická hruška, menší, bývá as 100 g těžká.

Tvar je většinou kulatý; výjimkou vyskytují se plody ke stopce více protáhlé, se širším tenemem.

Kalich jest poměrně velký, otevřený, v malé mělké jamce, neb na zakulaceném temeni plodu.

Stopka bývá nestejně dlouhá, buď v hlubokou, hrboilatou jamku vtlačena, neb na špičku plodu přitlačena.

Slupka jest jemná, zelenavě žlutá, strana sluncem ožehnutá bývá pěkně začervenalá. Rzávě pihy pokrývají dosti hustě, nenápadně, celý plod.

Dužnina jest bělavá, jemná, šťavnatá, chuti dobré, nasládlé.

Jádrínek jest obklopený hrubší zrninou, má dutou osu, komory malé, v nich dobře vyvinutá jádra.

Češe se jakmile zelená barva začíná blednouti, as v polou července, načež v několika dnech dospívá a slabě voní; jakmile uzraje, vydrží 3—4 dny. Nejlépe jest největší plody protrhávat. Dlouho ponechaná na stromě ztrácí šťávu i chut.

Strom z mládí roste bujně, pěkně do výše, rozvětňuje se v korunu kulovitou, řídkou listěnou, větve pod tíhou plodů se sklánějí. Jakmile počne ploditi, vzrůst se mírní. Vysokokmen a pelokmen jsou nevhodnější tvary zvláště pro domácí zahrady; kde rané sklizni není závdou podkultura, hodí se velice dobře i do polních sadů. Na kdouli se nedaří a proto se nedoporučuje pěstování na malých zákrskových tvarech; jedině jako keřový zákrsek na pláňeti šlechtěný se osvědčuje. Z mládí je nutno příslušným hlubším řezem k docílení tvarů stromů rozvětvení napomáhati. Ploditi začíná brzy, velice hojně a stále.

Roste všude; nejlepší chuti mívá v teplé, hluboké, vlhčí půdě; v suché zůstanou plody příliš drobné a nevzhledné. Polohy snáší i vysoké.

Je dobrým opylovačem. Kveté záhy.

Špatné vlastnosti: pro obchod je příliš malá.

Upotřebení: pro svoji ranost na trhu se dobře prodává. Dá se i sušiti.

Syn.: Juli-Dechantsbirne. Doyenné de Juillet.

1. Děkanka červcová.